

Blagoslovljeni plodovi lijepe riječi (Medina)

Hatib: dr. Ahmed ibn Talib ibn Abdulhamid

13. zul-hidže 1442. po Hidžri / 23. juli 2021.

Hvala Allahu, Čijom se dobrotom upotpunjavaju i primaju dobra djela, i brišu grijesi, i neka su salavat i selam na najbolje Allahovo stvorenje Muhammeda ibn Abdullaha, na njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ga slijede. Uzvišeni Allah kaže: “O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!” (Ali Imran, 102) Znajte da vas je Allah obavezao riječima bogobožnosti kako biste se pridružili prvim muslimanima koji su bili najpreči i najdostojniji za to, i kada su oni postigli istinsku bogobožnost, Allah je ispunio Svoje obećanje koje im je dao, i njihova svojstva spomenuo je u istom kontekstu u kojem govori o najboljem stvorenju, i njima ozlojeđuje nevjernike.

“Kad su nevjernici punili svoja srca žarom, žarom paganskim, Allah je spustio smirenost Svoju na Poslanika Svoga i na vjernike i obavezao ih da ispunjavaju ono zbog čega će postati pravi vjernici – a oni i jesu najpreči i najdostojniji za to – a Allah sve zna. Allah će obistiniti san Poslanika Svoga da ćete, sigurno, u Časni hram ući sigurni – ako Allah bude htio – neki obrijanih glava, a neki podrezanih kosa, bez straha. On je ono što vi niste znali znao i zato vam je, prije toga, nedavnu pobjedu dao. On je poslao Poslanika Svoga s uputom i vjerom istinitom da bi je uzdigao iznad svih vjera. A Allah je dovoljan Svjedok! Muhammed je Allahov poslanik, a njegovi sljedbenici su strogi prema nevjernicima, a samilosni među sobom; vidiš ih kako se klanjaju i licem na tle padaju želeći Allahovu nagradu i zadovoljstvo – na licima su im znaci, tragovi od padanja licem na tle. Tako su opisani u Tivratu. A u Indžilu: oni su kao biljka kad izdanak svoj izbaci pa ga onda učvrsti, i on ojača, i ispravi se na svojoj stabljici izazivajući divljenje sijača – da bi On s vjernicima najedio nevjernike. A onima koji vjeruju i dobra djela čine Allah obećava oprost i nagradu veliku.” (El-Feth, 26–29)

Bogobožnost je najuzvišenija riječ i najjača veza kojom je poslušni i vjerni Ibrahim završio svoje riječi, pa je uzdignut na visoke deredže, postigao je najveće blagodati, mjesto na kojem je stajao dok je gradio Kabu učinjeno je musallom – mjestom obavljanja namaza, pošašćen je zavjetom i usrećen je obećanjem, Allah mu je uslišao dovu i učinio da hadžije obavljaju hadž u sigurnosti, da su opskrbljeni oni koji žive u blizini Allahove kuće, a nevjernicima je Uzvišeni odredio da do roka određenog žive i uživaju u ovosvjetskim blagodatima, podigao je temelje Kuće, pokazani su mu obredi, i uzvisio je riječju bogobožnosti oporuku svojim sinovima, nakon što se otvoreno suprotstavio svome ocu i svome narodu.

“A kad Ibrahim reče ocu svome i narodu svome: ‘Nemam ja ništa s onima kojima se vi klanjate, ja se klanjam samo Onome Koji me je stvorio, jer će mi On, doista, na Pravi put ukazati.’ On učini riječi tevhida trajnim za potomstvo svoje, da bi se dozvali. A Ja sam dopustio ovima, a i precima njihovim da uživaju sve dok im nije došla Istina i Poslanik očevitni. A sada, kada im Istina dolazi, oni govore: ‘Ovo je vradžbina, i mi u nju nikako ne vjerujemo!’ I još kažu: ‘Trebalo je da ovaj Kur’an bude objavljen kakvom uglednom čovjeku iz jednog od ova dva grada!’ Zar oni da raspolažu milošću Gospodara tvoga? Mi im dajemo sve što im je potrebno za život na ovome svijetu i Mi jedne nad drugima uzdižemo po nekoliko stepeni da bi jedni druge služili. A milost Gospodara tvoga bolja je od onoga što oni gomilaju.” (Ez-Zuhruf, 26–32)

U Ibrahimovom potomstvu nije bilo dostojnijeg da nosi te riječi od Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, niti će ga biti do Sudnjeg dana, neka su Allahova milost, blagoslov i mir na obojicu. Dovom blagog i milosrdnog Ibrahima, alejhis-selam, Muhammed je postao darovana milost i neiscrpna blagodat, i Allah je njime ispravio krivu vjeru, i upotpunio pravu vjeru, i ljudi su povjerovali “da nema istinskog boga, osim Allaha”, otvorio je njime slijepe oči, gluhe uši i zakatančena srca.

“A kada je Ibrahima Gospodar njegov s nekoliko zapovijedi u iskušenje stavio, pa ih on potpuno izvršio, Allah je rekao: ‘Učinit ću da ti budeš ljudima u vjeri uzor!’ ‘I neke moje potomke!’, zamoli on. ‘Obećanje Moje neće obuhvatiti nevjernike’, kaza On. I učinili smo Hram utočištem i sigurnim mjestom ljudima. ‘Neka vam mjesto na kojem

je stajao Ibrahim bude prostor iza koga ćete namaz obavljati! I Ibrahimu i Ismailu smo naredili: 'Hram Moj očistite za one koji ga budu obilazili, koji budu tu boravili i koji budu molitvu obavljali.' A kada je Ibrahim zamolio: 'Gospodaru moj, učini ovo mjesto sigurnim gradom, a snabdij plodovima stanovnike njegove, one koji budu vjerovali u Allaha i u onaj svijet!', On je rekao: 'Onome koji ne bude vjerovao dat ću da neko vrijeme uživa, a onda ću ga prisiliti da uđe u paklenu vatru, a grozno će ona prebivalište biti!' I dok su Ibrahim i Ismail temelje Hrama podizali, oni su molili: 'Gospodaru naš, primi od nas, jer Ti, uistinu, sve čuješ i sve znaš! Gospodaru naš, učini nas dvojicu Tebi odanim, i porod naš neka bude odan Tebi, i pokaži nam obrede naše i oprosti nam, jer Ti primaš pokajanje i samilostan si! Gospodaru naš, pošalji im poslanika, jednog od njih, koji će im ajete Tvoje kazivati i Knjizi ih i mudrosti učiti i očistiti ih, jer Ti si, uistinu, silan i mudar!' Vjeru Ibrahimovu izbjegava samo onaj koji ne drži do sebe. A Mi smo njega na ovome svijetu odabrali, i na onome će biti među dobrima. Kada mu je Gospodar njegov rekao: 'Budi poslušan!', on je odgovorio: 'Ja sam poslušan Gospodaru svjetova!' I Ibrahim ostavi u amanet sinovima svojim, a i Jakub: 'Sinovi moji, Allah vam je odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drugačije nego kao muslimani!' Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: 'Kome ćete se, poslije mene, klanjati?' 'Klanjat ćemo se', odgovorili su, 'Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome, i mi se Njemu pokoravamo!'" (El-Bekara, 124–133)

Sa riječima "la lahe illallah" opstoje stvorenja, a kada nestane tih riječi, nestat će i njih. Kada sva stvorenja budu okupljena na jednom mjestu, na kojem se niko neće moći sakriti, zanijekat će jedni druge i proklinjat će jedni druge, a kada u Vatru budu bačeni, i vojske Iblisove zajedno, izaći će šejtan pred njih i održat će im govor za minberom od vatre, u srcu Džehennema, i reći će istinu, iako je bio u zabludi, i progovorit će iskreno, iako je lažac, zanijekat će zabludu, iako je, prije toga, ustrajavao u negiranju istine, i to mu ništa neće koristiti, makar ga oni i slijedili, ni sebe ni njih neće spasiti, samo će im time povećati tugu, obmanu i propast.

“Zar ne vidiš da je Allah mudro nebesa i Zemlju stvorio. Ako htjedne, vas će udaljiti i nova stvorenja dovesti; to Allahu nije teško. I izaći će svi pred Allaha, pa će oni koji su bili tlačeni reći glavešinama svojim: ‘Mi smo bili vaše pristalice, možete li nam imalo Allahovu kaznu olakšati?’ ‘Da je nas Allah uputio’, odgovorit će oni, ‘i mi bismo vas uputili. Žalili se mi ili trpjeli, svejedno nam je, spasa nam više neće biti.’ I kada bude sve riješeno, šejtan će reći: ‘Allah vam je pravo obećanje dao, a ja sam svoja obećanja iznevjerio; ali, ja nisam nikakve vlasti nad vama imao, samo sam vas pozivao i vi ste mi se odazivali; zato ne korite mene, već sami sebe, niti ja mogu vama pomoći niti vi možete pomoći meni. Ja nemam ništa s tim što ste me prije smatrali Njemu ravnim.’ Nevjernike, sigurno, čeka bolna patnja. A oni koji su vjerovali i dobra djela činili bit će uvedeni, voljom Gospodara njihova, u džennetske bašče kroz koje rijeke teku i u njima će vječno boraviti, u njima će se riječju: ‘Mir!’ pozdravljati.” (Ibrahim, 19–23)

Sljedbenici “la ilahe illallah”, u čijim je srcima, lijepom riječju, niklo stablo imana, čvrstog korijena, na čijem je jeziku njegova osnova, a djela se uzdižu visoko u nebo, govorit će jedni drugima: “Mir vama!”, i govorit će im meleki i Es-Selam, Onaj Koji daje mir, njihov Gospodar, u Kući mira, nasuprot onima čije je stablo posječeno i bez plodova.

“Zar ne vidiš kako Allah navodi primjer – lijepa riječ kao lijepo drvo: korijen mu je čvrsto u zemlji, a grane prema nebu; ono plod svoj daje u svako doba koje Gospodar njegov odredi – a Allah ljudima navodi primjere da bi pouku primili. A ružna riječ je kao ružno drvo: iščupanom drvetu s površine zemlje nema opstanka.” (Ibrahim, 24–26)

Recite “la ilahe illallah”, spasit ćete se, znajte za ove riječi, postići ćete sreću, ustrajte u njima, Allah će vam dati čvrstinu na ovom svijetu i poslije smrti, u kaburu i na Dan okupljanja.

“Allah će vjernike postojanom riječju učvrstiti i na ovome i na onome svijetu, a nevjernike će u zabludi ostaviti; Allah radi šta hoće.” (Ibrahim, 27)

Znajte da je lijepa riječ Allahova blagodat i milost, ko je prihvati onakvu kakva ona jeste, spasio se, a ko je zamijeni za nešto drugo, propao je na Dan kada nikakva trgovina neće koristiti i kada prijatelj prijatelju neće moći pomoći. Allah, džellešānuhu, ukazao vam je Svoje dobro onim što je stvorio i što vam je potčinio, i umiljava vam se Svojim blagodatima, pa nemojte biti od onih koji su se o sebe ogriješili i u svoga Gospodara nisu vjerovali.

“Zar ne vidiš one koji su umjesto zahvalnosti Allahu na blagodatima – nezahvalnošću uzvratili i narod svoj u Kuću propasti doveli, u Džehennem, u kome će gorjeti – a užasno je on prebivalište! – i izmislili Allahu ortake da bi zavodili s puta Njegova? Reci: ‘Naslađujte se, završit ćete, sigurno, u Vatri!’ Reci vjernicima, robovima Mojim, da molitvu obavljaju i da udjeljuju i tajno i javno, dio onoga što im mi darujemo, prije nego što nastupi Dan u kome neće biti trgovanja ni prijateljstva. Allah je stvoritelj nebesa i Zemlje; On spušta s neba kišu i čini da pomoću nje rađaju plodovi kojima se hranite; i daje vam da se koristite lađama koje plove morem voljom Njegovom, i daje vam da se rijekama koristite; i daje vam da se koristite Suncem i Mjesecom, koji se stalno kreću, i daje vam da se koristite noći i danom; i daje vam svega onoga što od Njega išćete, i ako biste Allahove blagodati brojali, ne biste ih nabrojali – čovjek je, uistinu, nepravedan i nezahvalan.” (Ibrahim, 28–34)

Allahov prijatelj, milosrdni Ibrahim, nije napuštao dovu Milostivom i Plemenitom. Ibrahim je bio sažaljiv i odan, a Allah je bio blizu i uslišio je njegove molbe. Molio je Allaha, posebno i općenito, umiljavao Mu se, bio blag u dovi, skrušen i ponizan, pa je njegova dova obuhvatila svakog vjernika.

“A kada Ibrahim reče: ‘Gospodaru moj, učini ovaj grad sigurnim i sačuvaj mene i sinove moje da se klanjamo kumirima, oni su, Gospodaru moj, mnoge ljude na stranputicu naveli. Onaj ko bude mene slijedio – moje je vjere, a onaj ko bude protiv mene ustajao – pa, Ti, uistinu, praštaš i samilostan si. Gospodaru naš, ja sam neke potomke svoje naselio u kotlini u kojoj se ništa ne sije, kod Tvoga Časnog hrama, da bi, Gospodaru naš, molitvu obavljali; zato učini da srca nekih ljudi čeznu za njima i opskrbi ih raznim plodovima da bi zahvalni bili. Gospodaru naš, Ti zacijelo znaš šta

“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE

mi tajimo, a šta na javu iznosimo. Allahu ništa nije skriveno ni na Zemlji ni na nebu. Hvala Allahu, Koji mi je u starosti podario Ismaila i Ishaka; Gospodar moj, uistinu, uslišava molbe. Gospodaru moj, daj da ja i neki potomci moji obavljamo molitvu; Gospodaru naš, Ti usliši molbu moju! Gospodaru naš, oprosti meni, i roditeljima mojim, i svim vjericima – na Dan kad se bude polagao račun!” (Ibrahim, 35–41)

O vjernici, Allah vam je naredio veličanstveno djelo, rekavši: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

